

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205223
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618205223.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci žalobcu: Y. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, XXX XX P., zast. JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, s miestom výkonu činnosti: Nám. SNP 41, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, za ktorú koná JUDr. Andrea Cviková, konateľka, v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, č. k. 5 Csp/181/2018-61, zo dňa 19. 12. 2018 takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 5Csp/181/2018-61 zo dňa 19. 12. 2018 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXX-XXXXX žalobcu zo dňa 06. 09. 2012 na úhradu splátok vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 06. 09. 2012 uzatvorenej medzi žalobcom ako spoludlžníkom a žalovaným ako veriteľom a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Druhou výrokovou vetou súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobcu t. j. spoločnosti O. N., s. r. o. so sídlom N. S. X, G., aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu v zmysle predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXX-XXXXX,

2. V odôvodnení predmetného uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou tamajšiemu súdu dňa 27. 11. 2018 domáhal určenia, že žalovaný nie je oprávnený vykonávať práva z Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 06. 09. 2012, ktorá bola súčasťou žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru č. XXXXXX-XXXXX z toho istého dňa. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že so žalovaným uzavrel dňa 06. 09. 2012 ako spoludlžník Zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedeného čísla, pričom jej súčasťou bola tiež Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný dňa 15. 11. 2018 požiadal zamestnávateľa žalobcu, t. j. spoločnosť O. N., s. r. o. o vykonávanie zrážok. Zamestnávateľ zároveň žalobcovi potvrdil, že predmetnú žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy žalovaný neodvolal, pričom pohľadávka, ktorej sa žalovaný týmto spôsobom domáha je suma 20 950,84 Eur (stav ku 15. 08. 2017).

3. V ďalšom odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na ust. § 324 a nasl. CSP upravujúce neodkladné opatrenia a ust. § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony. Uviedol, že žalobca svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje dočasnú úpravu pomerov strán po začatí konania vo veci samej, v ktorom sa domáha určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a z toho vyplývajúceho neoprávneného konania žalovaného v súvislosti s vykonávaním zrážok zo

mzdy. Závazok žalobcu zabezpečený touto dohodou vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere, pričom veriteľ - žalovaný výšku dlhu sám jednostranne diktuje bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Podľa žalobcu pritom žalovaný od jeho zamestnávateľa požaduje zrážanie pohľadávky v sume 100% vyššej, ako mu bola na základe úverového vzťahu poskytnutá, okrem príslušenstva. V žalobe žalovaný ďalej apeluje tým, že v budúcnosti dôjde a opakovane bude dochádzať k vykonávaniu zrážok zo mzdy a to bez kontroly súdom. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách. Samotná dohoda žalobcovi doručená nebola zo strany žalovaného a s obsahom jej znenia sa žalobca oboznámil už len prostredníctvom svojho zamestnávateľa, ktorému bola jej kópia odoslaná spolu so žiadosťou o vykonávanie zrážok.

Súd prvej inštancie tak vyhodnotil, že žalobca hodnoverne osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi stranami, keď doložil, že medzi nimi bola uzavretá Zmluva o úvere a Dohoda o zrážkach zo mzdy, pričom osvedčil tiež, že žalovaný zaslal jeho zamestnávateľovi žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy, zo dňa 18. 11. 2018. Podľa záveru súdu prvej inštancie je pochybné a bude potrebné v konaní vo veci samej podrobiť skúmaniu skutočnosť, či došlo k platnému uzavretiu Zmluvy o úvere. Ak súd po vykonanom dokazovaní dospeje k záveru, že Zmluva o úvere nebola uzavretá platne, nemohla byť platne uzavretá ani Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá záväzky z takejto Zmluvy mala zabezpečovať. V prípade, že by žalovaný v dobe do rozhodnutia o žalobe pokračoval v zrážkach zo mzdy, a následne by súd konštatoval neexistenciu pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o úvere, resp. neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy, došlo by k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu. Takáto ujma žalobcovi bezprostredne hrozí, ak by súd okamžite nezasiahol, pričom účelom vydania neodkladného opatrenia je práve zabrániť vzniku takejto ujmy. Súd uviedol, že žalobca zmluvu uzatváral v postavení spotrebiteľa, ktorým právne predpisy priznávajú zvýšenú ochranu. Záverom súdu prvej inštancie uviedol, že nová právna úprava účinná od 01. 07. 2016 v podobe Civilného sporového poriadku neumožňuje súdu vydať rozhodnutie, ktorým by uložil povinnosť niekomu inému, od koho to možno spravodlivo žiadať tak, ako to bolo v úprave podľa Občianskeho súdneho poriadku. Túto povinnosť môže v súčasnosti súd uložiť len strane v konaní. Vzhľadom na uvedené súd uložil povinnosť žalovanému, aby vykonal oznámenie zamestnávateľovi žalobcu v zmysle výroku predmetného rozhodnutia a na základe tohto súd neuložil povinnosť priamo zamestnávateľovi žalobcu, nakoľko to v zmysle zákona nie je možné.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V úvode uviedol, že nakoľko je odvolanie prvým úkonom vo veci samej, namieta žalovaný nepríslušnosť Okresného súdu Lučenec na konanie vo veci samej, pretože žalobca nie je v postavení spotrebiteľa a nie je daný zákonný dôvod preto, aby sa o žalobe konalo pred Okresným súdom Lučenec. Z totožného dôvodu - neexistencie spotrebiteľského vzťahu medzi sporovými stranami - Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola uzavretá v súvislosti so žiadnou spotrebiteľskou zmluvou. Z uznesenia, ktoré odvolaním žalovaný napáda nevyplýva, či súd oboznamoval s obsahom Zmluvy o úvere a preto nie je ani zrejmé, prečo súd konštatuje, že žalobca je spotrebiteľom. Žalobca pristúpil ako spoludlžník k záväzku hlavného dlžníka zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX, ktorú ako dlžník uzavrela D. E. a žalovaný ako veriteľ. Z tejto zmluvy vyplýva, že úver bol čerpaný na podnikateľský účel. O povahe zmluvného vzťahu neboli nikdy pochybnosti. Ďalej odvolateľ poukázal na ust. § 52 ods. 4 OZ a § 2 písm. a) Zák. č. 129/2010 Z. z.. Namietal, že takéto postavenie spotrebiteľa, spoludlžník z úverovej zmluvy nemá. Jedná sa o pristúpenie k obchodno-právne záväzkovému vzťahu a preto žalobcu nemožno považovať za spotrebiteľa. Osoba pristupujúca k obchodno-právne záväzku nemusí byť zároveň podnikateľom a nemusí konať v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Záver súdu prvej inštancie, že žalobca je spotrebiteľom, nie je v uznesení ani bližšie zdôvodnený a nie je zrejmé, čím bol osvedčený. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca neuviedol úplný popis všetkých skutočností, pretože práve informácia o tom, že existuje voči nemu právoplatné súdne rozhodnutie v podanej žalobe chýba. V pomeroch vzťahu medzi sporovými stranami nenastal prípad uvádzaný súdom, ale úplne opačná situácia. Nárok voči žalobcovi je teda judikovaným nárokom.

5. Taktiež odvolateľ považuje za nesprávne konštatovanie o pochybnosti, či samotná Zmluva o úvere bola uzavretá platne. Okrem zjavných procesných prekážok dal do pozornosti, že žalobca neuviedol a neosvedčil skutočnosti spochybňujúce platnosť uzavretia zmluvy. Jeho vyjadrenie o nedostatku náležitostí zmluvy ani len nekonkretizuje taký stav, ktorý by v zmysle akejkoľvek právnej normy mal umožňovať pravdepodobný záver o neuzavretí zmluvy. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obo/48/1 na podporu záveru, že predbežné opatrenie nie je možné vydať len na základe tvrdenia žalobcu bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce

záver o opodstatnenosti návrhu vo veci samej. Dôvodnosť treba skúmať z hľadiska skutkového i z hľadiska právneho. Žalovaný ďalej tvrdí, že súd svojím postupom pred nariadením neodkladného opatrenia porušil právo žalovaného na vyjadrenie sa k návrhu. Rozhodnutie o návrhu pre nariadenie neodkladného opatrenia bez vyjadrenia strán je na mieste v prípade, ak by postup zahrňujúci toto vyjadrenie strán znamenal zmarenie účelu neodkladného opatrenia. Nič také, ale v tomto prípade nehrozilo a ani súd neuvádza také okolnosti, ktoré by zdôvodnili jeho postup. Žaloba spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia napadli súdu dňa 27. 11. 2018, pričom súd rozhodol dňa 19. 12. 2018, čiže na 22. deň po doručení návrhu. Počas tejto lehoty súd prvej inštancie mal umožniť žalovanému, aby sa k veci vyjadril. S poukazom na vyššie uvedené, preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne.

6. K odvolaniu žalovaného sa podaním doručeným súdu dňa 23. 01. 2019 vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a neopodstatnené. Pokiaľ sa týka námietky miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu žalobca uviedol, že on sám je spotrebiteľom, tak ako to uviedol v podanej žalobe. Poprel tvrdenia žalovaného, že úver bol poskytnutý na podnikateľský účel. Nie je smerodajné, či ide o dlžníka, prípadne spoludlžníka, navyše poskytnutý úver v zmysle zmluvy nebol poskytnutý na podnikateľský účel. Samotná zmluva síce vo svojom znení uvádza, že úver je poskytnutý na podnikateľský účel, avšak žalobca má za to, že takto zmluva uvádza len z dôvodu, aby sa žalovaný vyhol k sprísnenej spotrebiteľskej ochrane dlžníka, resp. „poistil“ sa za týmto účelom. Osoba dlžníka je v zmluve označená ako fyzická osoba bez uvedeného identifikačného čísla, rovnako ako aj spoludlžník na podporu svojich tvrdení pripojil rozsudok súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu. Ďalej vo vyjadrení žalobca poukázal na znenie ustanovenia § 329 CSP a má za to, že zo strany súdu nedošlo k žiadnemu porušeniu práva na vyjadrenie sa žalovaného. Súd vychádzal zo skutkového stavu uvedeného v predmetnej žalobe a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a postupoval v súlade s ust. § 325 ods. 1 CSP. Súd pri rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia vychádzal zo žaloby žalobcu, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj zo súdnej praxe. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že je voči žalobcovi vydané právoplatné rozhodnutie o pohľadávke, čo podľa vyjadrenia žalovaného žalobca zamlčal, uvedenú skutočnosť zobral žalobca na vedomie, avšak poukázal na to, že zatiaľ nie je voči jeho osobe vedená exekúcia a pokiaľ by aj exekúcia vedená bola, je tu vždy možnosť súdnej kontroly vedenia exekúcie. S poukazom na uvedené dôvody považoval odvolanie žalovaného v celom rozsahu za nedôvodné, neopodstatnené, a uznesenie súdu prvej inštancie navrhol potvrdiť ako vecne správne.

7. Vyjadrenie žalobcu bolo zaslané žalovanému na vedomie s výzvou na vyjadrenie. Vyjadrenie k uvedenému zo strany žalovaného podané nebolo.

8. V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 Zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 329 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. Vychádzajúc z ust. § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán, a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť pomery medzi stranami sporu a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení a to za predpokladu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Už zo samotnej novej procesnej úpravy vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov,

ktoré zákon s jeho nariadením spája, a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takejto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie je na mieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Práve takéto okolnosti v konkrétnej veci sú osvedčené do takej miery, ktorá poukazuje na dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako mu vyhovel súd prvej inštancie.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci a dôvodov odvolania, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania podľa § 379 a § 380 CSP s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol, keď návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a úvahami súdu, prečo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci považoval za dôvodný a z akých okolností vychádzal, keď nariadil neodkladné opatrenie vyplývajúcom z výrokovvej časti odvolaním napadnutého uznesenia.

14. Na zásadné odvolacie námietky žalovaného odvolací súd uvádza, že v predmetnej veci je podstatou námietka žalovaného spočívajúca v tom, že žalobca ako spoludlžník zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX nie je spotrebiteľom, nakoľko pristúpil ako spoludlžník k záväzku výlučne obchodno-právneho charakteru, keďže podľa tvrdenia žalovaného bol revolvingový úver poskytnutý hlavnému dlžníkovi - D. E. - za účelom výkonu podnikateľskej činnosti, t. j. na podnikateľský účel.

15. Na uvedenú odvolaciu námietku odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenie žalovaný nepreukázal, nakoľko Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXX-XXXXX. je uzatváraná s fyzickými osobami na strane dlžníka a to: s D. E. ako dlžníčkou z úveru a Y. E., ako spoludlžníkom (č.1), pričom samotná osoba dlžníka je označená menom fyzickej osoby, rodným číslom a bydliskom a nie je označená ako podnikateľský subjekt. Rovnaký záver možno konštatovať i smerom k spoludlžníkovi Y. E.. Neprehliadnuteľnou je i tá skutočnosť, ktorá preukazuje vlastné protirečenie žalovaného, keď z obsahu písomného oznámenia vykonaného spoločnosťou ANACO s.r.o. na základe plnej moci udelennej spoločnosťou PROFI CREDIT, s.r.o. nazvaného ako „Vykonania zrážok zo mzdy a iných príjmov - žiadosť“ zo dňa 15. 11. 2018, doručovaného zamestnávateľovi žalobcu, samotný zástupca žalovaného ako veriteľa uvádza, že predmetnou Dohodou o zrážkach zo mzdy sa spoludlžník zaviazal zabezpečiť uspokojenie pohľadávky veriteľa vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere/pôžičke č. XXXXXX (viď č.l. 8 spisu). I z uvedeného vyplýva, že sám žalovaný má za to, že predmetná Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi sporovými stranami má charakter spotrebiteľskej zmluvy a takto samotnú zmluvu označuje i v konaní s tretími osobami, napr. zamestnávateľom žalobcu. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru o charaktere zmluvy, ako zmluvy spotrebiteľskej, nakoľko z označenia zmluvných strán, ani z iných konkrétnych okolností nevyplýva, že by išlo o úver reálne slúžiaci na podnikateľský účel. Implementovanie textu o tom, že zmluva, že úver je poskytnutý na podnikateľský účel do ostatného formulárového a vopred pripraveného znenia zmluvy, je využitím možnosti veriteľa ako dlžníkovi znemožniť domáhať sa ochrany spotrebiteľa, nakoľko zo spotrebiteľskej ochrany sú vylúčené podnikateľské subjekty, pokiaľ čerpajú úvery na podnikanie. Predtlač úverovej zmluvy bez možností jej individuálnej úpravy pre dlžníka - bežnej fyzickej osoby, znamená podrobenie sa všetkým podmienkam veriteľa, teda akceptáciu celého obsahu zmluvy predtlačeného veriteľom, aj keď to nebolo úmyslom dlžníka (napr. brať úver ako podnikateľ na výkon svojho povolania, či podnikateľskej činnosti). Žalobca ako spoludlžník, a taktiež ani osoba dlžníka, nemohla ovplyvniť obsah úverovej zmluvy tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 2),3) Občianskeho zákonníka č. 40/1964, ktoré uvádza, že za individuálne zmluvné dojednania sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy a nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Žalovaný v danom prípade ako veriteľ - dodávateľ úveru - súdu žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal (okrem všeobecného predtlačeného textu v ostatnom obsahu zmluvy), že úver bol žalovaným poskytovaný a dlžníčkou prijímaný na výkon podnikateľskej činnosti. Uvedená otázka môže byť predmetom dokazovania vo veci samej (napr. výsluchom dlžníčky z úveru D. E. na ustálenie skutočnosti za akým účelom úver žiadala a akým spôsobom prostriedky z neho použila), v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd dosiaľ nemá pochybnosti o charaktere

vzťahu založeného úverovou zmluvou, ako vzťahu spotrebiteľského a to ako smerom k dlžníčke, tak i vo vzťahu k žalobcovi, ako spoludlžníkovi 1/.

16. V tej súvislosti sa s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd zaoberal a vysporiadal i s námietkou miestnej nepríslušnosti konajúceho Okresného súdu Lučenec vznesenou žalovaným v podanom odvolaní ako v prvom úkone, ktorý žalovanému patrilo. Odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Lučenec podľa § 19 ods. 1 písm. d) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného, ktorý má sídlo na adrese 824 96 Bratislava, Pribinova 25. V zmysle uvedeného ustanovenia popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého bydliska žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor, alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa zo spotrebiteľského rozhodcovského konania.

17. Vzhľadom na to, že doposiaľ je v konaní osvedčený spotrebiteľský charakter vzťahu medzi sporovými stranami, ako súd prvej inštancie, tak i odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Lučenec, podľa bydliska žalobcu, ako miestna príslušnosť daná na výber. Predmetnú odvolaciu námietku týkajúcu sa miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu odvolací súd tak považoval za nedôvodnú.

18. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namieta, že žalobca pri podaní samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i žaloby zamíchal, že existuje voči nemu právoplatné súdne rozhodnutie, odvolací súd uvádza, že uvedená okolnosť nepredstavuje takú skutočnosť, pre ktorú by bolo nutné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Tvrdená okolnosť o existencii právoplatného súdneho rozhodnutia je jednoznačne na prospech žalovaného, keďže si svoj nárok môže uplatňovať voči žalobcovi práve na základe ním tvrdeného titulu, ktorý má charakter súdom judikovanej pohľadávky a v takom prípade nie je žalovaný „odkázaný“ na realizáciu zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej platnosť je medzi sporovými stranami sporná. Vzhľadom na uvedenú odvolaciu námietku, v prípade ak právoplatné súdne rozhodnutie, na ktoré žalovaný sám poukazuje, sa týka totožného predmetu plnenia, žalovanému tak nehrozí žiadna reálna ujma majetkového charakteru, nakoľko výkonu svojho súdom priznaného práva sa môže domáhať cestou exekúcie, ktorá však podlieha súdnemu dohľadu a kontrole exekučného súdu.

19. Pokiaľ v podanom odvolaní žalovaný namietal, že súd svojim postupom pred nariadením neodkladného opatrenia porušil právo žalovaného na vyjadrenie sa k návrhu, odvolací súd konštatuje, že nevzhladol žiadne porušenie práva žalovaného postupom súdu prvej inštancie v danom konaní a to s poukazom na ust. § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktoré ako špeciálne ustanovuje upravuje osobitný druh konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré predstavuje zrýchlený postup súdu, keď v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd zisťuje relevantné skutočnosti zjednodušeným procesným postupom. Vychádza z návrhu, zohľadňujúc obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín. Krátka lehota na rozhodnutie nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie, ktoré súd s objektívnych dôvodov nevykonáva. O návrhu rozhoduje na základe osvedčenia podstatných skutočností, ktoré vymedzuje jednak § 326 ods. 1 CSP a jednak § 325 ods. 1 CSP. Procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia síce určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu „nech je vypočutá aj druhá strana“, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide zásah o legitímny a zákonný. Z uvedeného dôvodu odvolací súd predmetnú odvolaciu námietku vznesenú žalovaným nepovažoval za opodstatnenú.

20. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia trvajúceho do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

21. O trovách odvolacieho konania (o nároku) rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP) a o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).